

Biblická hodina – 10.03.2022

Suspírium: „Poznám tvoje skutky. Hľa, otvoril som pred tebou dvere, ktoré nikto nemôže zavrieť. Lebo hoci máš málo síl, zachoval si moje slovo a nezaprel si moje meno.“ (Zjav 3,8) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 259: „Nesúď ma podľa práva...“

Modlitba

Všemohúci Bože náš, Stvoriteľ, Spasiteľ a Tešiteľ náš, Teba oslavujeme s vďačným srdcom, že sme sa mohli postaviť pred Tvoju svätú tvár ako maličké zrnko Tvojho ľudu na prvej biblickej hodine v období pôstu. Aj teraz, s darom milosti, môžeme ohlasovať dobré slasti Tvojho slova. Ty si dobrý, pravdivý a milosrdný, drahý nebeský Otče náš v Ježišovi Kristovi. Človek je smrteľný a hriešny, keď na to zabudne. Ty si láskyplný Bože náš, ale my nemilujeme a nenávidíme, ak náš každodenný život nestavíme na Tvojej vernosti. Vyznávame Ti, že neláskavý svet potrebuje Najláskavejšieho. Vyznávame Ti, že neverné rodiny potrebujú Najvernejšieho. I my a naše zatvrdené srdcia potrebujú dar Ducha Svätého, lebo v osamote i v spoločensťve sme od kosti nenávisťní a nevraživí. Zo srdca vieme nenávidieť brata i sestru. Odpusť nám naše myšlienky, odpusť nám naše slová, odpusť nám naše skutky a činy, aby sme vedeli i dnes z Tvojho slova čerpať to, čo naozaj potrebujeme. Nauč nás vďaka službe Ježiša Krista zo srdca sa postiť za seba, za naše rodiny, za náš cirkevný zbor, aby sme v Tvoje láske jedno boli. Amen.

Biblický text: Prvá kniha Samuelova 22.kapitola 11-23

„Nato si dal kráľ predvolať Achítubovho syna, kňaza Achímeleka, i celú jeho rodinu, kňazov z Nóbu a tí všetci prišli ku kráľovi. 12 Saul povedal: Syn Achítubov, dobre počúvaj. Ten odvetil: Tu som, pane. 13 Saul mu povedal: Prečo ste sa sprisahali proti mne, ty aj Izajov syn tým, že ste dali Dávidovi chlieb i meč a pre neho ste žiadali radu od Hospodina, aby povstal proti mne a chystal mi úklady, ako je to dnes? 14 Achímelek odvetil kráľovi: Máš medzi služobníkmi spoľahlivejšieho než je Dávid, kráľov zať a veliteľ tvojej telesnej stráže, ktorý požíva úctu v celom tvojom dome? 15 Či som sa iba dnes prvýkrát pre neho utiekal k Bohu o radu? Veru nie! Nech neupodozrieva kráľ svojho služobníka a celú moju rodinu. Veď tvoj služobník nemal o tom všetkom ani potuchy. 16 Kráľ mu však povedal: Achímelek, ty i celá tvoja rodina musíte zomrieť. 17 Kráľ prikázal bežcom, ktorí ho obklopovali: Obklúčte a pobite Hospodinových kňazov, lebo držia s Dávidom. Hoci vedeli, že je na úteku, neoznámili mi to. No služobníci kráľovi nechceli vystrieť ruku proti Hospodinovým kňazom a pozabíjať ich. 18 Kráľ povedal Doégovi: Pristúp teda sám a pobi kňazov! Doég Edómsky pristúpil a sám ich pobil. V ten deň usmrtil osemdesiatpäť mužov, čo nosili lanový efód. 19 Mečom vyhubil i kňazské mesto Nób, mužov i ženy, deti i dojčatá, voly,

osly i ovce. 20 Zachránil sa iba jeden syn Achímeleka, syna Achítubovho, menom Ebjatár, ktorý ušiel k Dávidovi. 21 Ebjatár priniesol Dávidovi správu o tom, že Saul povraždil Hospodinových kňazov. 22 Dávid povedal Ebjatárovi: Už vtedy, keď tam bol Doég Edómsky, som vedel, že to určite udá Saulovi. Nesiem zodpovednosť za všetkých členov tvojej rodiny. 23 Zostaň pri mne a neboj sa! Každý, kto ohrozuje môj život, ohrozuje aj tvoj život. Pri mne budeš v bezpečí.

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Kňazi boli povolání, aby sa kráľovi zodpovedali za svoje konanie. Už tá skutočnosť, že museli ísť všetci, neveští nič dobrého. Kráľov výsluch sa začína „synom Achítúbova.“ Kráľ ho zámerne neoslovuje po mene. Kňaz je veľmi zdvorilý, odpovedá až obradne a oslovuje kráľa Saula pánom. Podľa kráľa však celé kňazstvo pochybilo. Pomohli povstalcovi, na čele ktorého stojí samotný Dávid. Na základe pomoci kňazov sa stál vodcom družiny sám Dávid.

Ako zareagoval Achímelek? Výstižnými rétorickými otázkami, ktorými dáva najavo, že on sa neprevinil. On vie, kto je kráľ a vie aj to, kto je Dávid

Dávid bol dôverníkom kráľa Saula, získal si jeho priazeň, ba dokonca kráľ mu zveril nielen vojsko, ale aj jednu zo svojich dcér. Sú v úzkom kontakte. Avšak kňaz Achímelek si nevšimol, že Saulov názor na Dávidovu osobu sa podstatne zmenil. On však nevedel nič o hádke a roztržke medzi Dávidom a Saulom. Na záver podotýka, že on sa nezúčastnil žiadneho sprisahania proti kráľovi, do ktorého kráľ vtiahol chtiac-nechtiac i Hospodina a jeho radu.

Drahé sestry! Na bojiskách života vždy doplatí medzi dvoma hádajúcimi ten tretí. Každá vojna má svoje nevinné obete. Saul koná urýchlene. Saulovo bezprávie je bezprecedentné. Pomazaný kráľ svojou žiarlivosťou zabíja vlastných verných sluhov. Dokonca poukazuje aj na to, že kňaz aj samotného Hospodina sa vypytoval na Dávda a jeho boj: či ísť, alebo neísť do boja. Saul je tyran a to ihneď vychádza na povrch. Nikoho sa vypytuje, stačí mu mienka pohana, Doéga, ktorý bol prítomný. Saul nevie si poradiť s Dávidom, nad ním nemá žiadnu moc, teda ubíja na smrť tých, ktorí mu pomohli. On považuje za korisť to, čo mu neprináleží: a to ľudský život. (viď. Fil 2,6) Koná ako drak v Knihe Zjavenia Jána: „*Drak sa na ženu nahneval a odišiel bojovať proti ostatným z jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a držia sa Ježišovho svedectva.*“ (Zjav 12,7) Moc je moc. Milosť je milosť. Láska je láska. Nenávisť je nenávisť. Avšak kňaz Achímelek sa neplazí pred kráľom, svoju obhajobu povedal, neprosí o milosť, tyrana nie.

Kráľov verdikt je jasný: „musíte zomrieť.“ Kráľ volá po svojej osobnej telesnej stráži a žiada ich tam na mieste o popravu kňazov. Bez váhania vyneseny rozsudok, ktorý zaskočil i bežcov. Samozrejme, že počuli slová Saulove, a počuli aj slová kňaza Achímeleka. Nemilosrdný rozsudok nevedia vykonať. Rozhodnutie bežcov nadmieru podčiarkuje bezcitné a nespravodlivé jednanie kráľa Saula. Saul sa však

nepreberie z tohto mučivého procesu a upovedomí Doega, cudzinca, aby zabil kňazov.

Namiesto hromadnej popravy sa koná masová vražda, ktorá v tom čase prináležala len tým, ktorí boli skutoční nepriatelia Hospodina. Doeg vyhubí celé mesto Nób. Saulov obraz sa čoraz väčšmi zatemňuje. Saul už dávno skoncoval s prorokmi, ale teraz povedal razantné nie, aj kňazstvu. Doeg nemá žiadne zábrany. Kým bežci sa ani nedotkli kňazov, ktorí nosili ľanový efód, Doeg ich celkom vyhubí.

Kráľovstvo. Slávne kráľovstvo. Jeden kráľovský rozkaz. Dvaja – z ktorých jeden povie nie, a druhý, ktorý koná svojvoľne a bez akýchkoľvek prekážok. Toto je Izrael a jeho ctižiadostivé kráľovstvo. Toto je hrôza, vyhubenie, masová vražda, smrť. Herem. Saul sa vôbec nechová ako pomazaný kráľ Hospodinov, ale ako podlý pohan.

Záchrana jediného, Ebjatara spočíva v ukryte pred vrahom. Je o tom veľa zmienok v Biblii. (IIMojž 1,22, IIMojž 2,1-10, Sudc 9,5, IIKr 11,2, Mt 2,13-18). Hospodin totiž sľúbil Elimu, že nebude odstránený od Hospodinovho oltára.

Útek k Dávidovi je symbolický, veď so sebou má aj efód, ktorý v kritických situáciách môže použiť. Ebjatár sa stáva jeho radcom. Nejde o maličkosť. Dávidove slová sa zaryjú do pamäti kňaza. Dávid najprv obviňuje seba, ale ponúka ochranu a pomoc v súžení. Saul nechal vyvraždiť každého. Dávid jediný cíti spoluzodpovednosť. To sa nemuselo stať. Čo sa prihodilo, to je aj jeho vina. Ujíma sa kňaza svojím telom i svojou dušou. Spoločenstvo exulantov je vierohodné spoločenstvo. Spojenie budúceho kňaza a kráľa je dobrým znamením. Budúci kráľ kňaza uisťuje: „Si v bezpečí, ja ťa ochránim. Čo sa stalo, to sa stalo, ale stojím pri tebe.“

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 19, 27-30

„Vtedy mu Peter povedal: Pozri, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa. Čo za to budeme mať? 28 Ježiš im odpovedal: Amen, hovorím vám: Pri obnovení sveta, keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy, ktorí ste ma nasledovali, zasadnete na dvanásť trónov a budete súdiť dvanásť kmeňov Izraela. 29 Každý, kto pre moje meno opustil domy alebo bratov, alebo sestry, alebo otca, alebo matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života. 30 Ale mnohí prví budú poslednými a poslední prvými.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Znova Peter sa ozýva. Peter svojou výpoveďou akoby zúčtoval Ježiša Krista: my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa.

Opustiť, zanechať a následne nasledovať. Dve obrovské protichodné slovesá. V nich sa vynára najväčší problém učeníka, ktorý sa osobne týka aj nás. Peter sa v spoločenstve učeníkov pýta Krista: „Oplatí sa pre Teba všetko zanechať a opustiť?“ Ten bohatý mládenec odišiel, ale čo bude s nami? Kde to všetko speje?

Budeme my azda niekedy povýšení? Bude z nás niekto a niečo, o čom snívali naši rodičia? Kde sa ženieme, má to zmysel zostať po Tvojom boku?

Áno, najčastejšia otázka i súčasného kresťana. Najväčší protiklad v kresťanskom živote: „opustiť a nasledovať ŤA.“ Najväčší rozpor: „zanechať a kráčať po TVOJOM boku.“ Najväčší kontrast: „opustiť a ísť kamkoľvek pôjdeš TY.“

Ježiš sa neurazí, ale odpovie a neistú súčasnosť vkladá do istej budúcnosti, do sféry nebeskej slávy.

To, čo sľubuje Boh svojim vyvoleným, to je istota ako guľomet, a je to i dnes skutočnosť.

Ježiš nám zjavuje to, čo človek zanechal zo svojho starého života, to je nič oproti tomu, čo získal v novom živote. Obnovený život s Kristom sa pozerá na oveľa podstatnejšie veci: Ježiša nasledovať a po JEHO boku kráčať. A to, čo bude, to je i dnes realita. Čomu človek vo svete povie nie, čo zaprie, to ho robí cennejším a hodnejším na večný život. Peter i spoločenstvo učeníkov si musí uvedomiť, že slúži Bohatého Pána. Ježiš svojou milosťou obohatil celý svet. Čo je dôležitejšie, to čo si opustil pre Krista, alebo čo si získal s Kristom. Kristus nás oslobodil od minulosti, od toho, čo sme opustili, a pripravil nám ozajstnú budúcnosť, ktoré ani si nevieme predstaviť. Si súčasťou budúcej slávy Kristovej. Si súčasťou Ježišovej slávy. Si pokrvným dedičom Kristovej slávy. Máš v tejto Ježovej výpovedi slobodu? Stačia ti jeho slová moci o našej budúcnosti alebo si typ človeka, ktorý : Všetko hneď a teraz chce vlastniť. Viera v Ježišovi Kristovi je obrovské bdenie, výdrž, ale nikdy výkon. Zapamätaj si to, drahá sestra. Darovaná viera nie je Tvojím výkonom. Napni svoje svaly, pocvič sa duchovne, lebo aj to je súčasťou pôstu, ako hľadáme na svoju budúcnosť s Kristom. Skrze Ježišovho utrpenia prichádza sláva. Ježiš nikdy nezatajil pred svojimi učeníkmi, že vstane z mŕtvych. Jeho vzkriesenie je súčasťou jeho výpovede o jeho službe. Budúcnosť Kristova je známa pred učeníkmi, ale to je otázne čo skutočne počujú z Ježišovej zvesti. To posledné nie je ani tak dôležité, ale ba, v tom poslednom: v Ježišovom vzkriesení a Ježišovom nanebovstúpení je naša sláva.

Ale pozor! *„Ale mnohí prví budú poslednými a poslední prvými.“* Je dôležité, aby sme pred vlastnými očami mali každý to, že večný život má iné priority, ako ten súčasný. To, čo sa nám tu javí ako vábivá cennosť, tam je bezcenné nič. To, nad čím tak ľahostajne mykneme, tam sa bude blyštiť a trblietať ako zlato. Je neodmysliteľné od kresťanského života, aby už tu, na tejto zemi ocenili to, čo je skutočná hodnota. Hodnotiť to, čo nemá cenu v tomto svete. Hodnotiť to, čo je na poslednom mieste v rebríčku hodnotenia.

I napriek všetkému je dôležité, aby sme si nič nepripisovali ako vlastnú obeť, vlastné rozhodnutie. To nás môže celkom odvrátiť od toho, čo je našou kresťanskou povinnosťou a v čom sa musíme skutočne angažovať, kým na Krista čakáme. Lebo môže sa stať, že ten, kto ako prvý štartoval, zaostáva, a len medzi poslednými bude mať miesto.

Prvý alebo posledný je Kristus a JEHO sláva v našom živote? Bolo ťažké pre NEHO všetko opustiť? Získali sme s Ním viac alebo menej? Kedy sa nám prvýkrát vynorila v mysli tá otázka, ktorá učeníkovi Petrovi? Sme spokojný so životom, ktorý žijeme s Kristom?

Pre moje meno!!! V mojom mene!!! Kvôli jeho osobe, lebo som pre NEHO cennejší ako najmilší ľudia. Ježiš vôbec nechce, aby sme pohrdali Božími darmi: rodinou, spoločenstvom, alebo sme si vytvorili osobitný prístup k ľuďom. On prináša vo svojej osobe najcennejší dar. Dar večného života. On je darom nad všetky dary nášho nebeského Otca, a práve preto musíme sa vzdať všetkého ostatného.

Peter počuje Ježišovu výpoveď. Jeho posledné slová sú varovaním. Ten mládenec odchádza, ale či ja neodídem od Ježiša skôr či neskôr tiež. I prvý povolaný učeník musí hľadiť na Krista, aby sa nestal posledným. Nikto u Ježiša nemá privilégium, ale má slobodnú vôľu sa rozhodnúť: Idem do toho s Ním naveky alebo nie. Aj prvý môže zaostať a posledný sa môže dostať v behu viery dopredu. Cieľ je pre nás neznámy, ešte je pred našimi očami ukrytý, teraz bežíme, nech Boh dá, aby náš pôstny beh bol s Ním a skrze Neho vedený. Najväčší zisk je totiž to, že On je pri nás až do konania sveta a pre nás pripravil Božiu dobrotu a milosť.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Svoje slová vložím do tvojich úst a schovám ťa v tieni svojej ruky, aby som upevnil nebesá, založil zem a povedal Sionu: ‚Ty si môj ľud.‘“ (Iz 51,16)
Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č.47: „Všetci v tento čas, ó, ľudia svoj hlas...“

Zlatica Oravcová
Lásky nemá biedny svet

Dali mi kvapku vody,
Dali mi omrvinku chleba –
Dali mi kvapku vody,
No nepovedali: PI!
Dali mi omrvinku chleba,
No nepovedali: JEDZ!
A moje oko tú omrvinku kropí
A z kvapky stáva mnoho kvapiek:
To moje slzy sú – –
Ó, človek, nikdy nepovedz,
Žes' lepší jak ten druhý –
Bo v dávaní tom lásky niet
A jedna ruka druhú chváli
A miesto nasýtenia
A miesto uhasenia smädu
Oko páli!
V Tejto kvapke žlč mi s octom dali
A slnko hasne kdesi v diali –
Bo lásky nemá biedny svet!

Kraskovo, október 1969